

جای خالی اتوریته!

۳ آذر ۱۳۹۵ ساعت ۱۴:۰۲

شاه چهره های شاخص را کنار گذاشته بود، کسی نبود که بتواند کاری مثبت انجام دهد. یک قاعده ی کلی در تمام نظامها وجود دارد چه در زمان صلح و چه در زمان جنگ و آن اتوریته است یعنی همان قدرتی که بگوید بجنگید یا اسلحه را زمین بگذارید.

جوان و تاریخ- اخبار تاریخی

یکی از نقاط تکیه شاه در طول سلطنتش ارتش بود. سران ارتش همیشه به او وفادار بودند. آنچنان که بر علیه مصدق و به نفع او کودتا کردند. اما با همه این احوال این سوال مطرح است که چرا ارتش در زمانه انقلاب نتوانست روبروی انقلابیون ایستادگی کند و خیلی زود فروپاشید. درباره چرایی ابهام در رفتار ارتش می بایست دیدگاه های قره باغی، فرمانده ارتش را شنید:

«او می گفت: فرماندهان ارتش نظر واحدی نداشتند و میان آنان تشنج حاکم بود. شاه تکلیف ما را معلوم نکرده بود و ما هم جرئت نمی کردیم با کسی مذاکره کنیم. هیچ روشن نبود. ما به مردم نمی گفتیم که در روزهای آخر سربازان و گروههای مختلف چه تعداد افسر را در پادگانها از عقب می زدند. در روزهای آخر روزی ۱۰۰۰ نفر از پادگانها و آماده گاهها فرار می کردند پس نمی شد با این ارتش کودتا کرد. از او پرسیدم: چرا اجازه دادید در سربازخانه ها باز شود؟ باید قبلا مذاکره می کردید. می گفت: نمی شد، یک جوی به وجود آمده بود که هر کسی یک جور عمل می کرد و شاه هم تکلیف ما را روشن نکرده بود. چون شاه چهره های شاخص را کنار گذاشته بود، کسی نبود که بتواند کاری مثبت انجام دهد. یک قاعده ی کلی در تمام نظامها وجود دارد چه در زمان صلح و چه در زمان جنگ و آن اتوریته است یعنی همان قدرتی که بگوید بجنگید یا اسلحه را زمین بگذارید. بدون این قدرت هیچ کاری پیش نمی رود.» ۱

۱- احسان نراقی، گفتگو با احسان نراقی، به کوشش: مرتضی رسولی پور، تهران، موسسه مطالعات تاریخ معاصر، ۱۳۹۴، ص ۶۱-۶۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۳۲۹۹۱/اتوریته-خالی-جای/>